

Казка “Чарівна паличка”

Були собі чоловік і жінка. І був у них син Івась. Такий був гарний хлопчина — привітний, цікавий, добрий, роботящий. Усі сусіди його любили, батьки тішились своєю дитиною.

Одного разу занедужав хлопчик — не їсть, не п’є, сумує. І не болить у нього нічого, а сил жити немає зовсім. Щодня навідували його сусіди, приносили гостинці, давали мамі добрі поради, як вилікувати сина, та нічого не допомагало. Плакали бідолашні батьки, а вдіяти нічого не могли.

Йшла якимось по селу старенька бабуся. Мабуть, вона йшла здалеку, бо весь її одяг був у пилюці, у руках подорожня тримала палку, на палці висів дорожній вузлик. Старенька присіла біля хати хворого хлопчика й попросила напиться. Мама Івася запросила бабусю в хату, напоїла її, нагодувала, дала вмитися з дороги і запропонувала відпочити в їхньому домі.

Бабуся, мабуть, не чекала такої гостинності, тому дуже розчулилась і аж заплакала. Потроху жінки, як годиться, розговорилися й мати поскаржилася на свою біду. Бабуся уважно вислухала, потім розв’язала свій вузлик і витягла звичайну на вигляд паличку і дала Івасеві.

Узяв хлопчик паличку, став водити нею по паперу й очам своїм не повірив — там виростали чудові міста, шуміли ліси, колосилися поля, усміхалися і простягали до нього руки невідомі люди. Так хороше стало Івасеві, що розправив він плечі, й тіло його налилося свіжою силою, а очима побачив далеко-далеко. То паличка надала йому сили,

розкрила очі й подарувала величезний скарб — бачити прекрасне.

Одразу став здоровий Івась. Узяв паличку в руку й пішов до людей, щоб подарувати їм скарби величезні, розкрити красу землі рідної.

Відтоді ходить Івась зі своєю паличкою-чарівницею, усіх звеселяє, усім допомагає, добра й розуму навчає.